VLC. PETAR DOBRA O KLOKOTICKOJ CRKVI

luni, 24 iunie 2019

Ja sam ovdje na župi od 1990. godine. Mojoj župi spadaju tri sela:
Klokoti , Ravnik i Duknja a te oko 1500 vjernika ukupno.

Klokoti je bila filijala Karaševa sve do 1789. godine i odmah nakon toga su Klokoti ani izgradili malu drvenu crkvicu, župni stan i blagoslovili su novo groblje. 1843. godine zapo eli su izgradnju ove ogromne crkve, a radovi su trajali svega tri godine. Kada se završila ova divna crkva 1846. godine, uz pomo biskupije, ondašnje državne vlasti i naroda, bila je posve ena od anadskog biskupa Josipa Lonovi a.

Biskup je želio posvetiti crkvu u svibnju, jer su naši stari odabrali kao zaštitnika crkve i sela svete apostole Filipa i Jakova. Zbog vremenskih neprilika toga doba ne uspije sti i na blagdan spomenutih apostola, ve stiže u jesen, 12. rujna, na blagdan imena Marije Djevice. Toga dana posve uje crkvu. Od tada mi imamo dva kirvaja. Jedan je 3. svibnja kada slavimo sv. apostole Filipa i Jakova, zaštitnike naše crke, sela i sve što je naše, selsko, a drugi je na dan Marijin, kada je dan posvete crkve. Ja uvijek spominjem da je to bio divan znak, zato što mi, Karaševci, hrvatski narod, posebno štujemo svetu Mariju, našu nebesku majku. To je jedan od dokaza da nas ona podržava, da je bila uz nas kroz cijelu našu povijest.

Naši stari, kada su bježali ispred neprijatelja, ispred Turaka, uzeli su sa sobom vjeru, govor i obi aje i kada su stigli u ova mjesta po eli su graditi ku e, crkve, groblja i škole te su predali nama to njihovo blago: jezik, kulturu i vjeru. U crkvi se oduvijek govorilo hrvatski i zbog toga smo mi uz crkvu i dan danas, a naši mladi dolaze redovito u crkvu na svete mise. To je dokaz da se još drži i poštuje starinja, a mi se molimo da nas Bog i dalje sa uva ovdje kao narod. Nažalost, mnogo sposobni mladi odlaze danas zbog nestašica radnih mjesta. Odlaze nam cijele mlade obitelji, škole nam se zatvaraju jer nema više djece. Ako se i dalje nastavi ovaj ritam iseljavanja sti i emo dijeliti sudbinu Nijemaca u Banatu, iza kojih su ostala prazna sela i crkve...iza kojih je ostala samo povijest.

Ja sam rodom iz Karaševa i volim napredovati u svemu što radim. Kada sam došao ovdje, zajedno s vjernicima sam zapo eo obnovu crkve i župe. Po mogu nosti svaki je vjernik po astio crkvi nešto, a dobili smo pomo i od biskupije kroz svo ovo vrijeme. Stigli smo skoro sve obnoviti u Klokoti u i Vodniku. Me utim, uvijek su se našla i skepti na pitanja vezana za ove inicijative, kao: zašto nam treba ovo ili ono? Pa, treba onima koji to žele i koristiti! Automatizirali smo zvone u klokoti koj crkvi. Prije nam je za taj posao trebalo po pet šest ovjeka, po tri puta dnevno. Bilo je teško! Sada, kada je napravljeno, svima je dobro i drago. Poslije smo željeli staviti grijanje u crkvenim klupama. Zašto moramo i na to trošiti? – pitali su se. Sada, kada je to dovršeno, svima je ugodno u crkvi kada je vani hladno. Sada gradimo na groblju kapelu za mrtve. Zašto gradimo tamo, a ne kod crkve? – odjekuju nova pitanja. Zato što je tamo odlu ila biskupija. A tako se i gradi u Europi. Bit e, vjerujte mi, korisnije za generacije koje dolaze iza nas!

Potrebno je da oni koji dolaze za nama na u nešto korisno njima, jer nas ima sve manje i sve teže e biti na i sredstava da se sve ovo održi. I svjetovne stvari su važne. Izgradili smo Župni stadion. Naši mladi igraju u etvrtoj ligi. Ovdje igraju i doma i i mladi iz drugih naših sela. Svi se družimo, veselimo i lijepo provodimo vrijeme uz sport. Imamo i aktivan glazbeni sektor, gdje smo uveli mladima sviranje tamburica. I mi, sve enici, doprinijeli smo malo u svemu tome. Neka nas sve Bog blagoslovi jer imamo sposobnu djecu, djecu voljnu u enja i napredovanja u znanje!

Zato se molim da e se na i ovdje neka nova radna mjesta za mlade koje e ih zadržati na ognjištu, da opstanemo

na ovim prostorima!

Daniel Lucacela